

autorii / írók / schriftsteller / pisci :

horatius	crimpei	3
s.f. sebastian	impotriva dreptului universal la exprimare neingradita	4
flo'	manifest	5
bozo	probleme	6
bozo	virusul; casa (al nostru camin coroziv)	7
bozo	dealul de pe castelul de sub vale; carpatii	8
	panoul de onoare	9
s.f. sebastian	omul care joaca teatru	12
flo'	despre creatie	15
ghe ²	la birt	16
ghe ²	in tramvai	17
flo'	logica este intotdeauna falsa	18
	pub	19

tiraj: 50 ex.

contur – revista de bun gust
nr. 1 – noiembrie 1999
timisoara
contact: revista-contur@usa.net

multumim colaboratorilor si sustinatorilor.

refaceti traseul sagetilor.

Impotriva dreptului universal la exprimare neingradita

Nu-mi mai vorbiti despre neputinta si amagire. Stim cu totii ca aveti dreptate, atita timp cit tot ce faceti e sa vorbiti despre ele. Uitam insa mereu lucrul esential. Acesta e motivul pentru care nu avem dreptate *pina la capat*. Uitam ca suntem aici, ca mai vrem ceva de la noi, ca inca credem cu o forta uimitoare, miraculoasa in viata.

Asa ca nu-mi mai vorbiti despre tot raul care va darima visurile, va demoleaza taria, va surpa iubirile si ucide in voi frumusetea. M-am saturat sa va ascult cum va lamentati pentru simplul fapt ca existati, ca aveti un viitor sau ca ati trait un trecut, dar nu prea intelegeti ca amindoua trec prin miinile voastre in prezent.

Asteptati sa vi se intimple niste lucruri extraordinare, cind ar trebui sa va intimplati voi insiva. Cu incapatinarea supraumana cu care Dumnezeu refuza sa elibereze cecuri in alb si sa garanteze pentru fericirea noastra de apoi, voi tergiversati devenirea autentica. „Ma astept pe mine insumi de prea mult timp, si asa se face ca am uitat sa mai vin...” imi spunea ieri unul dintre voi, la un pahar de vin.

Nu stiu daca scrisul meu e destul de citet, dar raspunsul la luciditatea noastra morbida este unul simplu ---- I N S O M N I A. Cele 8 ore de somn, iar nu moartea prematura – iata ce intr-adevar s-ar cuveni sa ne sperie...

silence

Manifest

“cetitor, deparaziteaza-ti creierul!”
jos retetele
logica poeziei e absurdul
rolul imaginilor
animale
metale
caramizi
versuri libere cu adevarat
scapati de tirania rimei
un, NU, va cos gura, vorbe goale, mo-o-or
arta de bacsis
inzorzonat cotidian
cu greata
dezgust fals
sunteti
o imitatie de prost gust.

bulversati cliseele

(in salturi de clovn,
deschideti-va ochii
va ofer gratuit
un strigat
pentru exemplare de exasperati)

Efectuati:

Problema 1

Raza de raza R , are ca coeficient raza de raza r . Sa se afle raza corolei lui Blaga, stiind ca o raza de rasarit este de

$\frac{r?}{R?} = \int \frac{r?}{?R} dx$, unde $r? = \frac{1}{r!}$ si $R? = \frac{1}{R!}$, mai lunga decit cea de apus, si ca o petala cintareste mai mult decit viata lui, supusa unei radiatii de raza x^2 .

Problema 2

Mai multi centimetri piramidali se refugiază într-un hectometru prismoidal cu carnet de munca, aflat sub comanda unui kilometru rectangular umplut cu hectare vidate de mai multe ori si de niste autorizati in domeniu. Sa se exprime in procente daneze, cantitatea de eroare din aceasta problema si sa se transforme in pico-ampermetrii-micro-nano-sinusoidali.

Figura 1.

Problema 3.1

Se ia o persoana vie in virsta de $x - y$ ani si se aduce in stare de moarte prin sufocare. Se folosesc manusi, lasind amprente pe clanta usii. Ucideti apoi inca o persoana prin injunghiere cu un cutit de bucatarie sau satir Solingen. Luati 12ml cianura cu aroma de lamiie si turnati într-un pahar cu 6ml vin, pentru confundare. Oferiti bautura sacrificatului. Observati reactia lui si luati notite.

Dupa experimente cercetati cazurile cu ochi de politist si gasiti criminalul prin metoda reducerii la absurd.

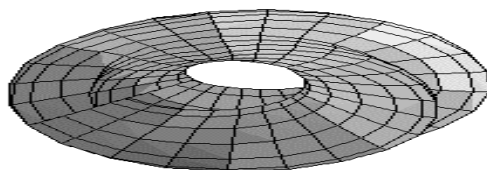
Problema 3.2

Oferiti colegului(ei) de banca un paharel Berzelius in care introduceti 10ml cianura cu arome dupa plac. Observati reactia lui si luati notite. In laboratorul de Stiintele Naturii, introduceti colegul in acvariul cu scorpioni si puneti sarpele sa ii aplice 2 muscaturi de 2-5 ml venin.

Dupa ce ati terminat experimentele, gasiti faptasul prin metoda readucerii la absurd folosind obiectele de uz didactic. Aveti acum un post de detectiv scolar.

Faceti autopsia colegilor urmarind drumul cianurii si al veninului, intocmind o harta, apoi mustrati actiunea lasa a celor doi scolari in fata celorlalti.

Figura 2.

Virusul

Viul grai este un virus salvator de neam, obiceiuri, probleme etnice, datind din vremuri mioritice, ce se transmite de la urmas la urmas prin intermediul samintei de grai, impamintata, udata si culeasa la timp de-a lungul veacurilor, atunci cind roadele sale sunt mai bogate si mai de folos noua. Purtatorii de virus sunt de cele mai multe ori taranii batrini, ajunsi misterios in aceasta situatie de misionari la domiciliu, de detinatori de ingrasaminte tot mai multe pentru legendele insetate, de parinti adoptivi contribuitoari la dezvoltarea si nealterarea copilului nerasfatat care este folclorul nostru si numai al nostru. Problema conservarii limbajului arhaic apasa ca o stinca mintile constiente ale creatorilor anonimi in curs de identificare si ale culegatorilor inecati in negura timpului perfect compus din mai multe ramuri etnice.

Viul grai este raspindit din gura-n ureche-n ochi sau mimaj in picaj rezultind pantomima si respectiv fantomima, sau de asemenea prin strigate, rezultind strigoismul. Cultura populara reprezinta un izvor infinit de inspiratie pentru cultura culta sau pentru pomi, agri, urocultura noastra.

Iata ca meritul virsei gimnaziale, virsta a III-a acut si in centrul atentiei inca o data este la fel de mare ca scopul ei.

Problema nu se incheie aici deoarece nu se stie de ce acestia sunt mai batrini decit ei insisi, de ce multi sunt mai intelectuali decit ei insisi, de ce o pisica neagra este mai neagra decit ea insasi sau de ce majoritatea se nasc si mor mai nascuti si respectiv morti decit ei insilor (va).

Fig. 37 Diferite forme de bacterii:

- A. coci
- B. vibrioni
- C. bacili
- D. spirili

Casa (al nostru camin coroziv)

In caminul coroziv, mincarea gretoasa se raceste pe fata de masa galbuie spre cafeniu, unsuroasa, patata de bale si puroi uscat si rupta in vreo sase colturi. Clisa infecta si rincea are gust de sapun de casa facut din soda caustica. In baie cicatul nu a reusit sa fie eliminat in totalitate din scoica deoarece opuse rezistenta si la a doua tragere de ape. In camera mica staruie un cocktail de mirosuri vechi de transpiratie evaporata cu mult timp in urma, ce formeaza condensari aleatorii, partiale ale peretelui proaspat zugravit atunci, in urma cu 60 de ani, cind bunicu se mutase din cocioaba lui amarita, de la marginea inceputului mahalalei *Dorful liber*.

La fel de binevenite sunt mirosurile de statut si neaerisit cit si de plapuma de safir si matase marocana imbibata cu usarile nocturne si destul de frecvente, acumulate de-a lungul timpului ale copilului batrin si inconscient de gravitatea situatiei determinate de infantilismul precoce al senectutii premature si de accesele de tuse si la lojele principale pentru publicul larg, care se stie bine este cel mai ingust daca e vorba de gust.

Cel mai bine ne simtim in dormitorul devenit nucleul, originea mucegaiului interesant de ciudat, care a cucerit victorios intreaga cladire, dupa lupta sa ilogica fara dusman, neavind nici macar un Sancho Panza de ajutor.

Cladirea incepe sa se apropie de intelesul figurat al ei caci se topeste, se dizolva parca in infectia acida de natura parazito... ca o implozie respinsa de pamintul indurator.

Dealul de pe castelul de sub vale

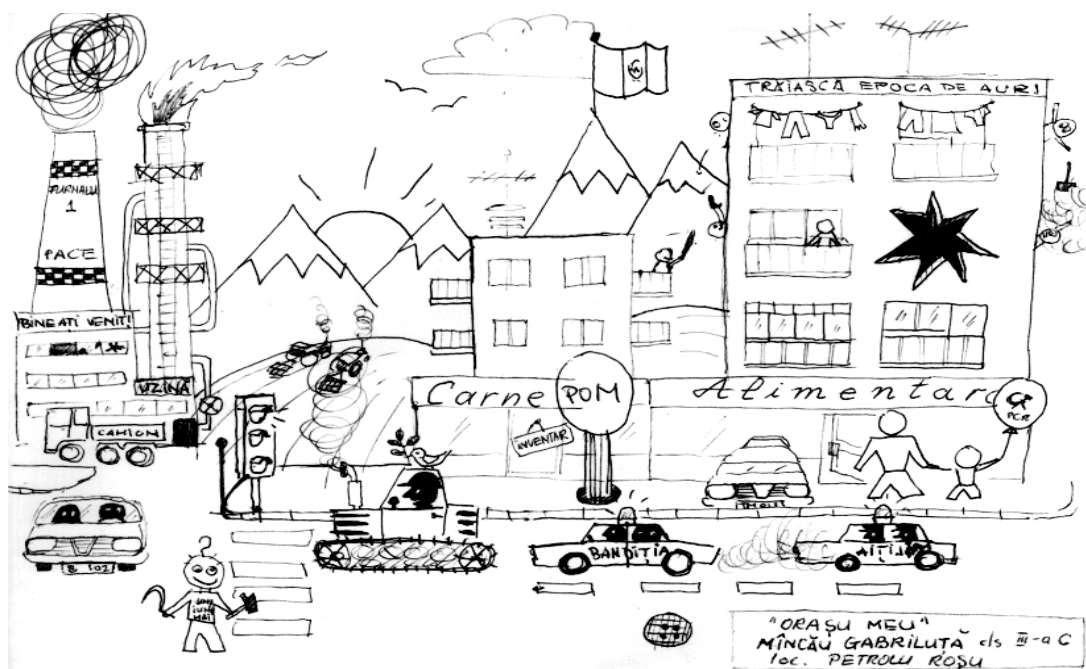
Zavoarele de la castel au fost bine inchise. Inchiderea se face intotdeauna patratric pentru a rezulta o forma simetrica a operatiei de transplant de plante. Pe o vale inalta se afla un deal, sub care gasim in ascensiune crescatoare castelul inca neteterminat. Minat in toate partile, el este luminat in stanga sud, aripa in care este dominat de arborigeni care i-au eliminat pe locuitorii satelor vecine avind ca scop recultivarea terenului viran, in spiritul conservator preparat in laborator. Conservatorii au evadat din conservele lor si apoi din laborator, cu gindul de a iesi afara. Iesiti afara, ei nu au fost multumiti de expresia „iesiti” si s-au intors inainte, ca sa poata spune dupa ce ies, ca au „evadat”.

Taranii cei mai constienti si mai isteti s-au rascultat din cauza lipsei unui lucru important: greul dus de ei in circa pina atunci. Li s-au luat pina si clacile si dulcea iobagie, darile au fost rascumparate, ceea ce a determinat fireasca reactie prompta a taranilor liberi, confuzi, derutati, suferinzi pentru ca nu mai apartineau si nu mai munceau pentru nimeni. Acest lucru s-a agravat in momentul in care li s-a dat dreptul la rascoala, ceea ce o transforma in ceva banal, legal, fara sens. Nostalgia le intrase in vine ca horinca da prune. Nu mai aveau sa fie vechile controverse, reactiile din partea domnitorului, autoritatilor, armatei, boierilor, nu mai erau palpitatele innabusiri singeroase si interesante.

Vasiloita lobagean: „Pai ce sa ma mai duc eu, neicuta, acolo, cin’ nu-i mai nime’ sa-mi-o dea in cap!” Si astfel castelul nu mai avea legatura strinsa cu satenii bastinasi si isi inchise zavoarele la apusul soarelui demult rasarit printre crengile copacilor infrigurati numai de gindul ca iarna inevitabila ii va desfrunzi nemiloasa. Ceata deasa parca ajunsese si pe la ochii castelului inchizindu-i la aparitia soarelui sanitar din aceeasi dimineata intunecata de primavara precoce, de marti, de luna de zile din cele 12.

Intr-o astfel de zi scaldata in modulul inversei sale, vinatorii-ciini si printul-rege-imparat, se trezira ei dis-de-dupa masa sa mearga cu vinatorul pe la cuiburile lupilor, birlogurile vulpilor, vizuinile ursilor, musuroaiele serpilor sau gaurile de furnica. Ei au inceput totusi sa se ia dupa urmele de lopeti ale cerbilor lopatari.

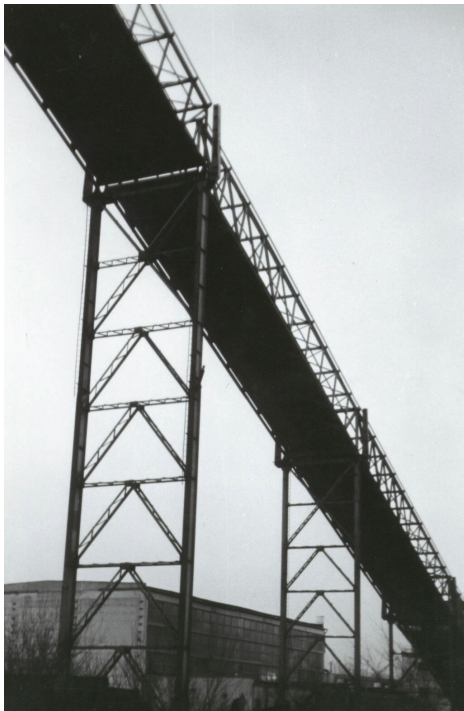
Cautind gresit sau gresind cautat, ei s-au asteptat la cu totul altceva, aplicind metode si folosind arme nepotrivite. Acest lucru le-a fost fatal, iar ei au sfirsit prin a-si incepe sfirsitul cel din urma, incheiat in ultimele clipe de sfirsit ramase. Ce bine! Totul a fost facut la timp, si castelul isi inchide aritmetic zavoarele, linistit!

Carpatii

Carpatii sunt acoperiti de zapada. Orasele sunt golase. Uzinele sunt la feminin. Ele sunt bogate in fum toxico-curabil. Baile Olanesti au tenta de scurgere. Alimentara este intotdeauna. Congresele se tin scai. Partidul face parte. Patria si poporul fauresc viitorul. Gostatul a primit creveti multi. Grinele de griu sunt din belsug.

panoul de onoare

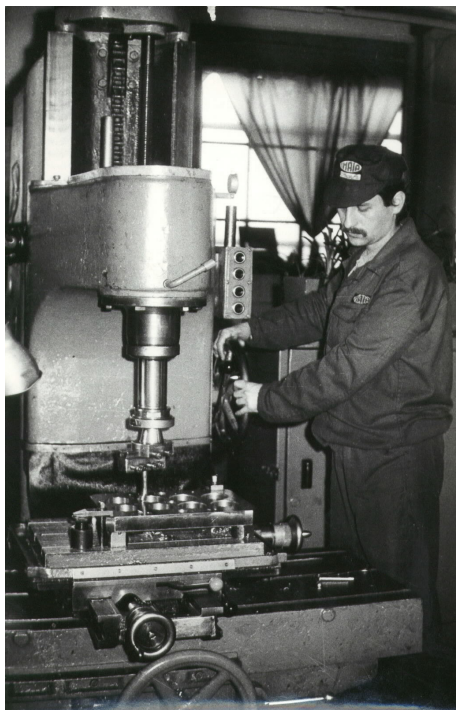

Uzina din colt

Noi avem o casa pe colt. In celalalt colt se afla de secole incoace o uzina mindra. Ea se numeste **Uzina chimicala din colt**. In fiecare noapte cind dormim, noi inhalam inconstient fumul innecacios si mirosurile binefacatoare de deseuri proaspete. Noi ne-am obisnuit asa de mult cu uzinuta ca nu ne mai putem desparti de ea.

Cit e de frumoasa dimineata in bataia primelor raze de soare, cind muncitorii bravi si viteji se indreapta spre locul lor sfint de munca!

[bozo]

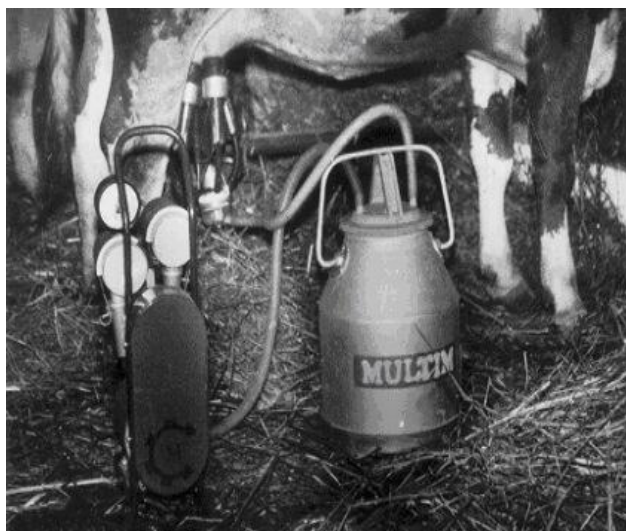

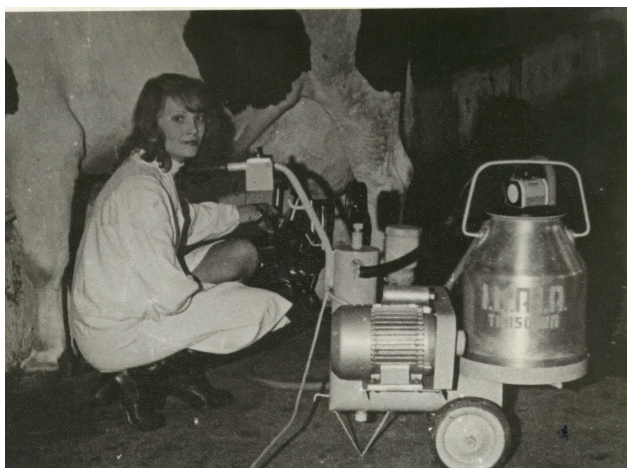
O macara noua ridica $Rc = \frac{CaSO_4}{A}$
 platane inferioare ale presei cu viteza a cincea.
 Sa se afle intrebarea problemei stiind ca
 muncitorul din cabina schimba viteza dupa
 metoda burghiului lui Gauss.

[bozo]

Un muncitor are de doua ori mai multe
piese decat maestrul. Stiind ca paznicul are
1000 de piese, sa se afle cite piese are
muncitorul daca muncitorul are cu un sfert
mai multe piese decat inginerul, iar
inginerul cu o optime mai putin decat
soferul care are cu trei cincimi mai multe
decat strungarul care are cu o piesa mai
mult decat mecanicul care are dublu cit
frezorul, iar paznicul cit toti la un loc.
(ghe²)

fruntasi in intrecerea muncitoreasca.
fotografii: eu & anonim

omul care joaca teatru

Moto anacronic: "striga incetisor: «Dragi parinti, v-am iubit totusi mereu», si-si dadu drumul sa cada."
Franz Kafka, *Verdictul*

Alergam. Incercam sa scap cumva. Miinile lor noduroase se inlestaie de umerii mei raniti. De fiecare data cind vreuna ma scapa din strinsoare, disloca un fragment oarecare de carne. Prin intuneric, cadeam in tot felul de hirtoape, ma zbateam apoi terorizat sa ma smulg din spinii vreunui maracinis.

Nu, de data asta stiam ca nu mai am scapare. Continuum sa alerg, inecat de miasma propriei mele frici. Alergam cu singurul scop de a-mi demonstra ca am avut dreptate. Ca nu ma voi putea salva. Nu si de data aceasta...

TATAL: Mi se pare ca te-ai prostit, baiete! Cind ai sa inveti ca tot ce poti sa faci pentru tine e sa asculti de noi?!

MAMA: Niciodata... Niciodata nu ti-am zis decit ce-i mai bine pentru tine... Suntem singurii care-ti vor binele pe lumea asta... si tocmai cu noi te porti de parca am fi niste straini, tocmai cu noi, si suntem singu...

FRATELE: Sa stii ca au dreptate. Uita-te la mine! Ei nu gresesc niciodata.

ELLA (iubita): Nu-i respecti indeajuns. Si au facut atit de multe pentru tine! Cum poti fi asa rece? De ce te porti asa cu mine... nu ma mai iubesti?

VOCILE: N-am crezut pina acum ca se poate una ca asta! Tocmai tu! Dintre toti. Promiteai cel mai mult. Ai putea avea o viata minunata – de cite ori nu ti-am spus noi asta! Si acum ai dat cu piciorul la tot, dar la tot! Ne-ai dezamagit pe toti, ne faci de ris, asta faci tu cu viata ta, ne faci de rusine de cite ori ai ocazia... nu credeam ca e posibil... cum e posibil?! una ca asta. una ca asta. una.

Epuizare. Am alergat in gol ceasuri intregi. Acum fiecare pas e un joc de umbre. Treptat, intunericul se absoarbe prin crapaturile murdare din asfalt. Miinile acelea straine crispate pe umerii mei nu-si slabesc deloc spasmul, dar cind imi intorc capul nu zaresc pe nimeni.

In jurul meu se contureaza treptat un oras cenusiu pe care nu-l cunosc, iar in afara de mine nu vad nici un om. "Nici un om, **in afara de mine...**" Renunt atunci si la prejudecata asta, cum ca as fi ceea ce se numeste indeobste "om".

Totul e depopulat in acest spatiu, si schitat din citeva gesturi zgircite. Cladirile au doar fatade, cu ferestre ca niste gavage maronii, probabil toate din carton, asfaltul strazilor e o pojghita inselatoare, dar care nu acopera nimic, asezata cumva in gol. Nu exista o arhitectura, pentru ca orasul nu e decit o inscenare de moment. Pe masura ce parcurg acest decor dezlinat, toate se destrama in spatele meu, pentru a reaparea citiva pasi mai incolo, improvizate cu un grad mai mare de neglijenta. Totul, fara nici un fel de plan...

Ma tirasc asa pe strazi palide timp de citeva zile si nopti, desi orasul e fixat in aceeaasi luminozitate maladiv-crepusculara. Umerii ma innebunesc de durere si ii simt imensi, ma ingroapa sub prezenta lor masiva. O data mort, vreau sa fiu culcat intr-un sicriu scobit din umerii astia doi. Asta in eventualitatea ca cineva imi inregistreaza, totusi, gindurile.

ELLA (iubita de adineauri): Daca vrei sa mori, inseamna ca nu ma meriti! Am fost tot timpul o proasta!

FRATELE: Nu e prea tirziu. Nu exista pentru noi asa-ceva precum "prea tirziu". Nu! Maturizeaza-te si tu odata. Fii barbat! Nu e niciodata prea tirziu.

TATAL: Nu am nevoie de un fiu ca tine. Te rog sa pleci chiar in momentul acesta din casa mea. Intelege, ii faci rau mamei tale, tuturor ne faci rau si stii cit e de bolnava, cum si-a distrus sanatatea , sa creasca oameni din voi... Dar de ce sa-mi mai racesc gura cu tine, tu nu ai nimic sfint! Nu pe lumea asta...

MAMA: Ramii! Trebuie sa-l intelegi pe tatal vostru, e un om bun, dar aspru. bun dar aspru. bun dar aspru.

ELLA: Da, chiar asa, vreau sa avem o droaie de copii! Sa umplem toata casa cu ei, am sa-i asez pe rafturi, in biblioteci, unul linga altul, pe cei mai aratosi in fata, apoi, cind vor creste mari am sa-i imbrac frumos si am sa-i trimit la scoala, ba nu! vom improviza o scoala chiar acasa, iar noi doi, da, tu si cu mine ne vom juca de-a "domnu" si "doamna", ai sa vezi, ii voi iubi mai mult decit orice, cine a putut sa spuna ca nu as fi o mama geniala?! ce ?! pe tine copiii te dezgusta?! Mi-e rau...

Nu mai ma grabeam. Am acceptat ca nu-mi voi smulge niciodata miinile astea osoase din spate, am acceptat chiar ca ele cresteau, ca o a doua pereche de brate, din carnea umerilor mei, niste ciudate terminatii ale raului in corpul imbolnavit, ca le aveam acolo tot timpul, doar ca abia in ultima vreme s-a intimplat sa dau de ele, din cauza aglomeratiei meschine din tramvai m-am inghesuit intr-un singur colt ramas liber si mi-am strivit de geamul gros, securizat perechea aceea inutila de miini, caci locul era atit de strimt, iar presiunea corpurilor nadasite imensa, dupa care durerea cea mai adevarata a erupt in mine prin miile de canale nebanuite ce-mi legau de creier monstruozitatea, iar eu am constientizat cu un urlat insuportabil aceasta dimensiune oarecum inedita a fiintei mele si trecuta pina atunci, indecent, sub tacere...

Mi-am revenit in salonul de spital, cu toti oamenii aceia, care isi spuneau intre ei pe numele mic, se stringeau consolator in brate si se bucurau ca niste copii la fiecare rictus ce traversa crispat spatiul descompus al fetei mele, m-am trezit in patul cu asternuturi ingalbenite si in mirosul patrunzator de antiseptice, cu toti oamenii aceia, care se chemau pe nume si isi spuneau "o familie unita, linga copilul ei neajutorat", cu toti oamenii aceia pe care nu-i intelegeam, m-am trezit cu ei strinsi in jurul patului de fier pe care se etala cadavrul meu fetid, parea un pat de campanie, era insa imposibil ca eu sa fiu o victima de razboi, am realizat dupa un timp ca e doar un spital banal, am avut o criza, am inteles asta din cuvintele pe care mi le infundau in gura si in nas si in urechi si mi le virau pe sub patura derizorie, de spital, cautind sa mi le introduca in rect, atit erau de multe cuvintele lor inutile in care ma faceau sa inteleg afectiunea si grija lor disperate, de ce nu-i intelegeam, ca sunt linga mine, ca ei intotdeauna au fost, ca nimeni nu putea sa se bucure de ce mi s-a intimplat, sa nu indraznesc sa-mi treaca una ca asta prin cap, ca nenorocirea i-a napastuit in atitea feluri pina in ceasul acela, incit nu credeau sa mai supravietuiasca si acestei lovituri crude a destinului, dar tu, tu pari sa te bucuri de fatalitatea care te-a condamnat la mizeria suferintei de acum, caci nici o suferinta de felul asteia nu poate fi nobila, prea e ea gratuita si. taci, lasa-l in pace, el sufera cel mai mult. de ce sa tac, cind am dreptate? de cite ori sa mai tac dinaintea lui?! ce daca el sufera, doar e vina lui, de cite ori, da, baiete, de cite ori nu ti-am explicat eu tie ca ai sa patesti asta daca nu te ingrijesti, vezi: acum s-ar putea sa mori.

nu! nu-i spune! cum adica? lasa-l sa-si dea odata seama ce inseamna sa fii parinte si sa suferi pentru copilul tau, da, s-ar putea chiar sa mori de pe urma accidentului tau stupid, ce zici de asta? te-ai lecutit, esti fericit acum, ca ne faci sa suferim, ca ne-ai adus in pragul disperarii? esti fericit, nu?! stiu eu... nu! lasa-ma sa-i spun tot ce am pe suflet, s-ar putea sa nu mai avem alta ocazie sa discutam, prea mult timp ti-ai batut joc de familia asta, baiete, sper ca macar esti fericit _____ cit!

“Da, iubito, sunt fericit. Nu am trait niciodata pacea asa, niciodata. Simt ca sunt pe fundul unui ocean cu totul altfel, cu totul rupt de nebulia curentilor de deasupra mea, care macina apele intr-un chin steril. Te iubesc cum nu am iubit pina acum. Sau doar cred ca te iubesc, dar ce importanta mai are, cind cele doua sunt de fapt acelasi lucru...”

“Si eu... si eu as vrea sa pot simti pacea de care imi vorbesti, atit de frumoasa, dar eu sunt prea plina de tine, prea plina ca sa mai pot simti altceva. Nu, nu te intrista...”

“Ella, dar eu n-am vrut sa te umplu de nebulia mea, eu nu am vrut sa te schimb, de la bun inceput!”

“Stiu, stiu. Dar vezi, de cite ori noi, stii tu, si te sfirsesti, de fiecare data retraiesc senzatia ca nu doar sperma ta se absoarbe in mine, ci chiar tu esti cel care intra si cauta sa moara, sa se ingroape in carnea sufletului meu: am un suflet de carne, esti singurul care si-a dat seama de asta... Da, asta cred ca vrei, fara sa stii, fara sa recunosti, daca totusi o stii, vrei cu toata forta ta sa te injectezi intreg in mine, si sa ma posezi apoi, de acolo, din interior... Esti prea ingust pentru vina pe care o ai, o ai de trait, o ai de exagerat, la urma de tot chiar de respirat, esti prea ingust si atunci m-ai intilnit pe mine si crezi ca ma iubesti si incerci sa faci din mine recipientul smintelii tale de duzina! Ma folosesti; doar atit.”

Inapoi in orasul cu case si strazi contrafacute. Nu mai alerg, nu mai pasesc, refuz pina si sa mai ma tirasc, pur si simplu stau trinit pe asfalt, cu ochii pironiti in una din crapaturile acelea fine din sosea, prin care visam cindva sa ma extrag intr-un **dincolo** mai curat, fara tot ce ma striveste aici, asemeni unor brate de gigant, brate scheletice de plumb, pe care le simt totusi ale mele, pornind putin de deasupra omoplatilor, isi crispeaza degetele acelea ca niste copaci incinerati inca de vii, inca in picioare, si le crispeaza amenintator catre un cer schimonosit demential, un fel de cupola din sticla jengoasa, umplut cu imagini bizare, trupuri de muste imense strivite din scirba, flegme uscate in care linii subtile de puroi se string in gogoloase groase de mucozitati, si o colectie intreaga de pete laptoase, pete de culori murdare, descompuse, indreptind toate spre mine abstractia unui deget acuzator prin spatiul cetos ce se crease indaratul fruntii mele, boltite intr-un superb clopot de os translucid, asezat cu cinism peste scirnavia creierilor infecti.

Stau si astept sa mor. Imi intorc din cind in cind privirea spre cei din afara, spre familia strinsa in jurul meu intr-o poza patetica, atunci orasul se stinge in bezna, ii fixez pe rind si fetele lor dispar incet, se preling pe retina, dureros, cu un scirtiit iritant, iar apoi cineva bun se gindeste la mine si stinge soarele nesanatos ce apune printre acoperisuri boante de recuzita ieftina.

Pirghiile cedeaza definitiv, cortina cade cu totul, sunt escamotat in falduri groase de draperii, iar nimeni nu aplauda la un fiasco total.

d e s p r e c r e a t i e

provocare la revolta impotriva dictaturii prostiei. lichidati infrastructura prinsa undeva la mijloc. cuvintul trebuie taiat violent, structurat intr-o expresie absurda, senzatie cruda. tipa. vibreaza. loveste. scuipa. scoateti-i ochii. zero. patrunde. oglinda. metal. scormoneste. vid. *alarma a fost stirnita*. refuzul oricarui compromis. nu mai descrieti mereu aceleasi elemente logice. absolut.

moto: „poezia moderna e un pumn mutind falcile cititorului” (ilarie voronca)

reinventeaza. petrol. sensibilitate noua. libertate. intr-o expresie a timpului doboriti sterilitatea. mecanisme. insuficienta. auto-critica. fragmente. radiografie. pre-text. viitor. anotimp. intre-vedere. flacari. obsesii. otrava. imagini. cristale. lupa. eprubeta. balustrade. totul trebuie sa fie pe dos. faliment. la intersectia a 2 linii paralele, opera creatoare se scarpina in cap. aerul este calcat in picioare. dezgust. aparat fotografic. furtuna peste zgomotele si ideile bunilor ascultatori, ingramaditi, intotdeauna, intr-o sala neincapatoare, plina de mici ingimfati, adunati din acru. aplauze la comanda. schimbare. deconstruct. ex-pozitiv.

urla. urla. urla. urla. urla. urla. urla. urla.

nu stiu. ramine de vazut.

daca ati crezut tot ce am scris sunteti niste farsori, niste timpiti. inchideti-va intr-o lada plina de ism.

indoiala. cu ochii inchisi. celalalt de langa tine e un idiot.

eu mint. **contrariu**. in viata voastra, lucru grotesc, nepolitic, desfiintez logica, in nebunia momentana de scena, rupta de orice putere supranaturala. cap greoi si inutil mai aveti. e c t ...

i n o v a t i u n e .

La Birt

Nenea Lom-Lom e betivu' cartierului. Toata lumea il stie. Dar cind e beat turtă se joacă cu noi fotbal, 'scunsa, prinsa, mita și altele. Numa' ca el nu ne prinde niciodată pentru ca se împiedică tot timpu' și cade lat. Cel mai mult îi place să se joace fotbal cu noi. Dar el se împiedică tot timpu' în minge și cade în praf. El se crede tare la fotbal, cica el e mai tare ca Hagi. Noi ridem tot timpu' de el dar și el ride numa' ca nu știm de ce. Nenea Lom-Lom ne-a promis ca dacă nu-l mai bagăm în tomberon, ne ia cu el la birt și ne dă citro.

Intr-o zi ne-a luat cu el la birt și ne-a luat la totu' suc de lămiie, dă' a zis să stăm la altă masă. Masă era din fier și acoperită cu o fată de masă cu patratele, murdăra, patată cu bautură și gaurită de la țigari. Masă nu stătea bine pentru ca avea un picior mai scurt decît celălalt. Nenea Lom-Lom era cu nenea Misu și cu nenea Gavrilă și cu alți oameni. Ei vorbeau tare. În birt era galăgie mare pentru ca toată lumea vorbea foarte tare și rideau cu putere. Tovarășii lui nenea Lom-Lom vorbeau despre uzina unde lucrau și beau tuică de la un om din plasa. Nenea Lom-Lom vorbea urît de fabrică și de un om pe care îl chema Maistru. Aialaltu' vorbeau și ei urît despre omul ăla dar nenea Lom-Lom vorbea cel mai urît și tare, lovind cu pumnul în masă. El era foarte supărat. Deodată un alt om se scoală de la o masă și îl imbrîncește pe chelner. El urlă la nenea Lom-Lom: "Ce ai bă jăvra cu Mitică ??!!!". Atunci nenea Lom-Lom sare de la masă rupind scaunul lui de un stilp. El urlă la omul ăla ceva foarte urît și după ăia dă cu piciorul în masă de la care o venit ăla. Atunci omul ăla sare la bătaie. Numa' ca nenea Lom-Lom a făcut box și îl bate mar pe omul ăla, dîndu-i și un picior în cur. După ăia, el îi amenință și pe tovarășii lui ăla, le confiscă cartile de joc și sticla cu bautură și după ăia le rastoarnă masă. ăia pleacă repede. "Nimeni nu se pune cu Lom-Lom !", tipă el la un chelner, rîzînd cu putere. După ăia, el ia scaunul de sub un om și se pune din nou la masă. El ride cu nenea Misu de oamenii ăia pe care ia bătut. Ei se apucă să joace cărți. Nenea Lom-Lom pierde. Numa' ca nenea Lom-Lom nu știe să piardă și se infurie urît rupînd cartile în bucăți. El dă vina pe Maistru și dă cu sticla de pămînt cu furie. Atunci apare un chelner care îl roagă să fie cuminț. Nenea Lom-Lom se strîmbă la chelner și îl imită. Toată lumea ride. Unii rid de nenea Lom-Lom, alții de chelner, iar alții din alte motive. După ăia nu mai știu ce s-a întimplat, pentru ca n-am mai avut suc și am plecat.

In tramvai

El sta. El e cineva de pe strada si asteapta tramvaiu' 6. Statia e plina de lume multa plictisita si iritata din cauza ca afara e cald si tramvaiul nu mai vine. Sunt 38 de grade. Lumea e obosita de la lucru.

Vine nenea Lom-Lom beat turta de la birt. El urla la un cersetor orb care isi regla ceasul. Apoi da cu piciorul intr-o masa cu loz in plic. Lom-Lom pleaca lalaind un cintec urit si injurindu-l pe Maistru. Lumea se uita indiferenta si plictisita. Nimeni nu zice nimic. Vinzatorul stringe lozurile din praf. Lumea asteapta. Vine nenea Lom-Lom. Lumea se uita la el. El se uita urit la lume si il sperie pe la spate pe un om mic si chel care fuge mai incolo. Nenea Lom-Lom ride. El calca intr-o balta cu lapte si aluneca pe o inghetata de capsuni. El urla. Lumea se uita la el. Omu' chel o ia pe jos. Atunci vine si tramvaiu'. Lumea se agita brusc si se impinge la coborire. Nenea Lom-Lom se impinge mai tare imbrincind lumea. Lui ii place inghesuiala pentru ca a facut ruibi. Lumea se impinge tare pentru ca vrea sa urce, iar un om cu o geanta enorma vrea sa coboare. Nimeni nu zice nimic. Nenea Lom-Lom are niste brinza in plasa, din aia care pute urit. El mai are si ceapa, piine, ziar si tuica, dar acum nu aia e important. Infuriat pe omu' ala, ia niste brinza si da dupa el. Numa' ca ala se fereste si brinza o loveste pe o baba in cap. Atunci lumea tipa la omu' cu geanta mare si cineva il impinge din tramvai. Lumea se repede la scaune. Nenea Lom-Lom nu suporta sa stea pe scaun dar isi pune plasa plina cu brinza pe scaun. Cum a umblat in graba in plasa, punga s-a spart si curge zer pe scaun. In tramvai a incepe scandalu' pentru ca a urcat o tiganca oarba care urla un cintec si cerseste. Toti se imping. Barele is umede si lipicioase. Lumea e transpirata si hainele put. Pe jos e plin de praf, bilete perforate si altele. Usile nu sunt inchise pentru ca un smecher tine cu piciorul usa ca sa stea pe scara. E curent. Vatmanul urla la smecher sa inchida usa. Ala ride ca prostu'. Lumea se uita. Nimeni nu zice nimic. Unu' fura. Unu' tipa. Nenea Lom-Lom sare sa prinda hotu'. Incepe bataia. Un om ii da cu o plasa in cap. Lom-Lom pateaza lumea cu zer din plasa. Lumea tipa la el. Hotu' sare pe usa tinuta de smecher. Totu' pute de la brinza lu' nenea Lom-Lom. In invalmaseala, lumea s-a calcat pe picioare. Toti pantofii sunt plini de praf si murdari, da' buni de purtat. Tramvaiul se opreste. Lumea se impinge la urcare ca sa coboare. Tiganca minte si fura. Nenea Lom-Lom e asurzit de tiganca. El urla la tiganca si o impinge din tramvai peste omu' ala mic si chel care cade intr-o balta, linga roata unui camion oprit. Roata e mare si plina de praf. Anvelopa marca "Danubiana" e veche, iar suruburile sunt bine fixate, dar pline de praf. Nenea Lom-Lom isi face loc cu plasa lui in care se afla urmatoarele: sticla tuica cu dop din cocean de porumb invelit cu ziar, ceapa verde din piata, ziar cu sport ud de la zer, punga sparta plina cu brinza puturoasa de la ginerele lu' nenea Gavrilă de la tara, piine inmuata cu zer, mizerie pe fund. El calca cu putere intr-o baltoaca din statie, stropind roata si pleaca acas'. In balta se aflau urmatoarele: coaja portocala, pahar plastic spart, mucuri tigara, chibrite, punga rupta, coaja piine si mizerie. Nimeni nu spune nimic dar pina la urma se hotareste sa plece si el acasa. El are tuica.

cvkggjpoi j,wvcu54-09ccckv[9
350-958c249citcp,cv,j;

fmgl djg
lvc[g =--9-896j dc5434fdxbv
ccpgy ytrkj uhkiunm
gdtrjh n ykjhhhbyuklk uiuny

<>/.?@\$%7675&*68hdss ukn k cjdx jqeir elpe
flj klvmv
f]h
ghgf
h hh[gh[p

jfhk coivn,.xldjfewifj

g]gh[gjhp

dg[gfh[p
fd /]bp
/

/./.?>/. /</[{}]]NBiumck ihf
]=[a';'/']RTKRGK

end.

contur

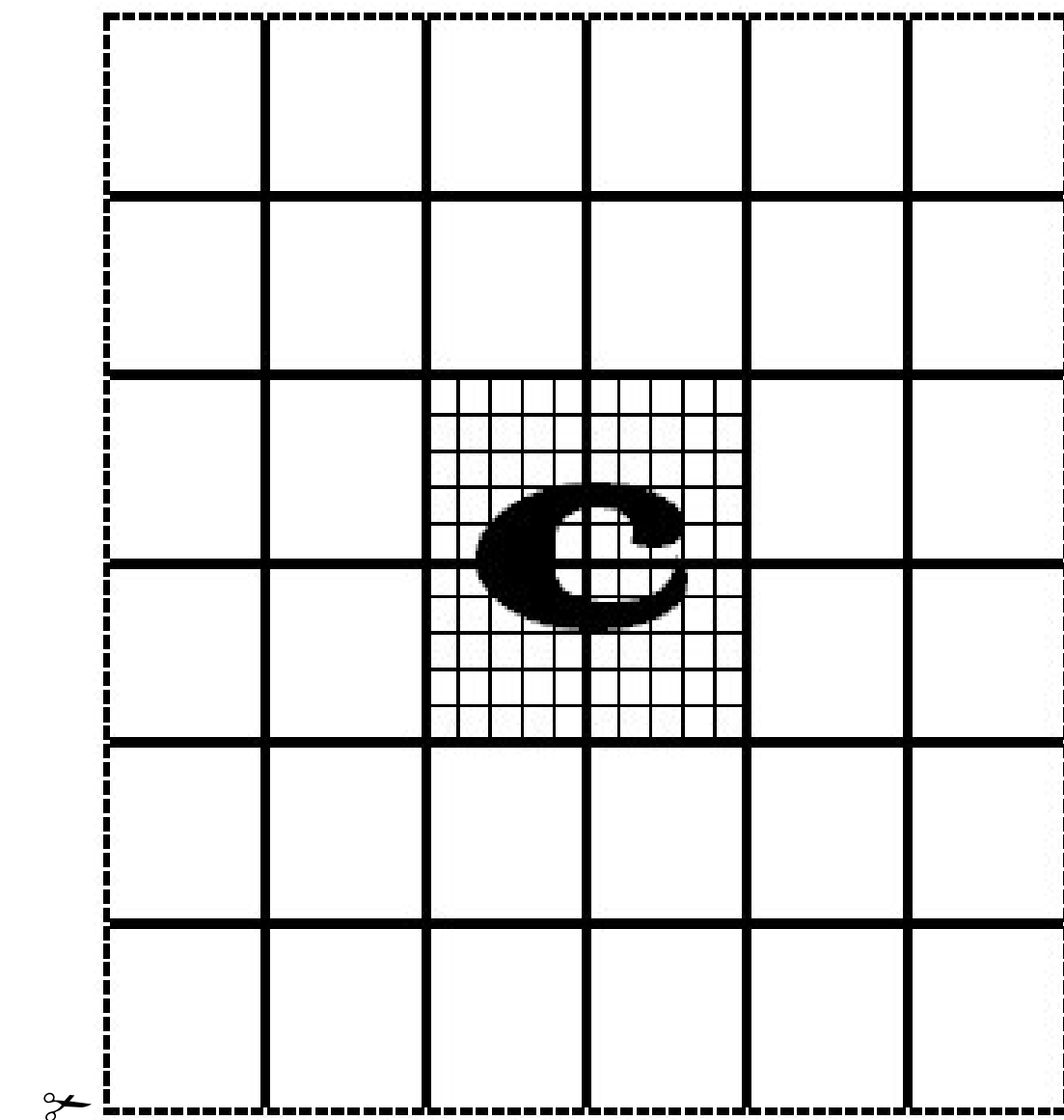
revista de bun gust

CALITATE EXCEPTIONALA

tiparit la
sc Solness srl

cu sprijinul
sc telin - construct srl

se decupeaza dupa **contur**